

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)
106 82 ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 21038 28 280 - ΦΑΞ 21038 47 365
ΕΛΛΑΣ – GREECE
www.ecclesiagoc.gr

Αριθμός Πρωτ. 3377

Εν Αθήναις, 17 / 30 – 12 – 2024

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2024

*«Κλίνας οὐρανούς, ἐν μήτρα σου Πάναγνε,
Χριστὸς βουληθεὶς ὄλος ἐσκήνωσεν·
οὐ γὰρ ἔφερε τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργημα,
καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον·
ἦλθε δὲ ἐν δούλου σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι»
(Θεοτοκίον, Κανῶν β' Ὁρθρου Ἁγίου Νικολάου,
ὠδὴ στ', Μηναῖον Δεκεμβρίου στ')*

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ Σαρκωθέντι·

Ε Θεὸς Λόγος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, εὐδοκία τοῦ Πατρὸς καὶ συνεργία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, κατῆλθεν «ὄλος», χωρὶς νὰ μειώσει τὸ ὕψος τῆς Θεότητός Του, στὴν ἄχραντη μήτρα τῆς Αἰιπαρθένου Θεοτόκου, καὶ «ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰω. 1, 14).

Διότι τὰ «σπλάγχνα» τοῦ θείου «ἐλέους» (Λκ. 1, 78) δὲν μπορούσαν νὰ ἀντέξουν τὴν βάσανο τοῦ ταλαιπώρου πλαστοουργήματος, τοῦ θεόπλαστου δημιουργήματος, τοῦ τιμημένου ἀνθρώπου, ποὺ ἀτιμάσθηκε ἀπὸ τὸν πλάνο διάβολο καὶ περιῆλθε στὴν δεινὴ τυραννικὴ αἰχμαλωσία του.

Ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία δὲν ἔχει μέτρο οὔτε πέρας, ἔθεσε σὲ ἐφαρμογὴ τέλειο σχέδιο ἀναπλάσεως· σχέδιο θείας σοφίας καὶ δυνάμεως, ἀσυναγώνιστο καὶ ἀσύγκριτο σὲ μεγαλωσύνη καὶ θεοπρέπεια.

Ὁμολογοῦμε στὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, «δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν» κατῆλθε ἀπὸ τοὺς οὐρανούς καὶ σαρκώθηκε «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου».

Δὲν συνέβη βέβαια στὸν Θεὸ κάποια τοπικὴ μετακίνηση καὶ μετάβαση, ἀλλὰ συγκατάβαση θεϊκὴ. Ὁ Λόγος, χωρὶς νὰ ἀλλάξει ὡς πρὸς

τὴν Θεότητα, προσέλαβε κάτι πὸ δὲν εἶχε μέχρι τότε: ἔγινε ἄνθρωπος καὶ συναναστράφηκε μὲ τοὺς ἀνθρώπους στὴν γῆ. Ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς ἔκρυψε ὅλη τὴν δόξα τῆς Θεότητος πίσω ἀπὸ τὸ παραπέτασμα τῆς σαρκός, πὸ δανείσθηκε ἀπὸ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο Μαρία.

Τὸ μοναδικὸ αὐτὸ θαῦμα τῆς θείας ἀγαθωσύνης μᾶς ὑπερβαίνει ἐντελῶς καὶ ἐμεῖς ἀπλῶς τὸ προσκυνοῦμε μὲ δέος καὶ εὐχαριστία. Ὅλα τὰ κτίσματα προσφέρουν ἀνέκφραστη εὐχαριστία, ἐμεῖς δὲ προσφέραμε «Μητέρα Παρθένον», τὴν δόξα καὶ τὸ καύχημα τοῦ γένους μας, τὴν χαρά, θυμηδία, παρηγορία, παραμυθία καὶ ἐλπίδα μας!

Στὸν Χριστό μας, στὸ θεῖον Βρέφος τῆς Βηθλεέμ, ἐμφανίζονται καὶ ἐπισημαίνονται ἔξ ἀρχῆς ἀντιθέσεις θεῖες καὶ ἀνθρώπινες, γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τοῦ ὑπερλόγου Μυστηρίου τῆς Θείας Οἰκονομίας: **ταπεινώση στὴν δόξα, πόνος στὴν χαρά, θάνατος στὴν ζωή!**

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί:

Αὐτὰ ἀκριβῶς εἶναι καὶ τὰ κύρια γνωρίσματα κάθε πιστοῦ μέλους τῆς ἀνακαινισμένης πλέον ἀνθρωπότητος.

Ἦταν τὰ γνωρίσματα τῆς Παρθενομήτορος Μαριάμ, τῆς ταπεινῆς Κόρης καὶ Ἀγνῆς, Αὐτῆς πὸ ἀναδείχθηκε «Οὐρανὸς καὶ Ναὸς τῆς Θεότητος».

Τὰ ἀντιθετικὰ γνωρίσματα χαρακτηρίζαν τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἀληθινὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ὅπως τὰ συνοψίζει ἔξοχα ὁ Μέγας Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος: Οἱ ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ συσταίνονται «διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνοούμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες» (Β' Κορ. 6, 8-10) [δηλαδή: σὲ τιμὴ καὶ σὲ ἀτίμωση, σὲ δυσφημήσεις καὶ ἐπαίνους, σὰν λαοπλάνοι καὶ ὅμως ἀληθινοί, σὰν ἄγνωστοι καὶ ὅμως γνωστοί, σὰν νὰ πεθαίνουμε καὶ ὅμως ζοῦμε, σὰν τιμωρούμενοι καὶ ὅμως μὴ θανατούμενοι, σὰν λυπημένοι καὶ ὅμως πάντοτε χαρούμενοι, σὰν πτωχοὶ καὶ ὅμως κάνοντες πολλοὺς πλουσίους, σὰν νὰ μὴν ἔχουμε τίποτε καὶ ὅμως κατέχουμε τὰ πάντα!].

Ἄν ὅλα αὐτὰ δὲν γίνουν -σὲ κάποιον βαθμὸ καὶ κατὰ κάποιον τρόπο- καὶ δικό μας βίωμα, δική μας ἱστορία καὶ δική μας ἀλήθεια, δική μας μυστηριακὴ Σταυρο-αναστάσιμη ζωή, τότε δὲν εἴμαστε πραγμα-

τικοὶ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐορταστὲς τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως. Ἄν μείνουμε ἀπλῶς στὸ ἀνθρώπινο, ἱστορικό, ἐθιμικό, ψυχολογικό, συναισθηματικό, γαστρονομικό, περιηγητικό, ρομαντικὸ κλπ. ἐπίπεδο ἐορτασμοῦ καὶ δὲν μπορούμε εἰλικρινὰ νὰ ἐπαναλάβουμε τὰ ὡς ἄνω ἅγια ἀποστολικά λόγια σὰν συμπέρασμα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς καὶ ὑπάρξεώς μας, τότε δὲν γνωρίζουμε ἀκόμη ἀληθινὰ Χριστούγεννα, ὅπως δυστυχῶς συμβαίνει μὲ τὸν περισσότερο κατ' ὄνομα χριστιανικὸ κόσμο.

Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοί·

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ μοναδικὸς Σωτῆρας καὶ Λυτρωτὴς μας. Αὐτὸς μᾶς ἔφερε ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία στὴν ὑπαρξη γιὰ νὰ συμμετάσχουμε στὶς δωρεές Του, νὰ γίνουμε μέτοχοι τῆς ζωῆς Του, νὰ καταστοῦμε «ὅμοιοι» (Α' Ἰω. 3, 2) μὲ Αὐτόν, θεοὶ κατὰ χάριν, καλεσμένοι σὲ «κοινωνία» (Α' Κορ. 1, 9) μαζί Του, αἰώνια «εὐλογημένοι» (Μθ. 25, 34) στὴν ἀτελεύτητη Βασιλεία Του.

Μὲ τὴν θεία Γέννησή Του καὶ τὸ λυτρωτικὸ ἔργο Του ὅλα αὐτὰ δωρήθηκαν καὶ ἐνεργοποιήθηκαν γιὰ ὅλους μας ἀνεξαιρέτως. Μὴν ἀνταλλάξουμε τὰ θεῖα δῶρα καὶ τὶς θεῖες προσδοκίες μὲ τίποτε ἄλλο στὸν κόσμο αὐτὸ τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἀπάτης.

Νὰ παραμείνουμε ἐδραῖοι στὴν πίστη καὶ τὴν ἀρετή, ὥστε καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ ἀποστολικὴ προτροπὴ νὰ ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρέγκλητη καθοδηγητικὴ ἀρχὴ γιὰ μᾶς ἕως τέλους τοῦ παρόντος βίου μας: Ἀδελφοί, «γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω» (Α' Κορ. 16, 13-14) [δηλαδή: ἀδελφοί, ἀγρυπνεῖτε, στέκεσθε σταθεροὶ στὴν πίστη, νὰ εἴσθε θαρραλέοι καὶ δυνατοί· ὅ,τι κάνετε, νὰ γίνεται μὲ ἀγάπη]· «Καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν» (Φιλ. 4, 9). Ἀμήν!

Χριστὸς ἐτέχθη!

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Ἀθηνῶν ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Τὰ Μέλη

† Ὁ Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

† Ὁ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ

- † Ὁ Τορόντο ΜΩΨΗΣ
- † Ὁ Ἀμερικῆς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
- † Ὁ Φιλίππων καὶ Μαρωνείας ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ
- † Ὁ Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος ΚΛΗΜΗΣ
- † Ὁ Μεθώνης ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ
- † Ὁ Ἴετνα καὶ Πόρτλαντ ΑΥΞΕΝΤΙΟΣ
- † Ὁ Θεουπόλεως ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ
- † Ὁ Πελαγονίας ΜΑΞΙΜΟΣ

Οἱ Βοηθοὶ Ἐπίσκοποι

- † ὁ Νικοπόλεως (Τζακάρτας) ΔΑΝΙΗΛ
- † ὁ Ταλαντίου ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ
- † ὁ Ἀστορίας ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ὁ Δημητριάδος ΦΩΤΙΟΣ